

Християнська щедрість

Ключовий вірш: *«Коли ти жнеш на полі і пропустиш сноп, не повертайся, щоб його забрати. Нехай він залишиться для чужинця, сироти чи вдови, щоб Господь, Бог твій, благословив усе, що ти робиш».*
Повторення Закону 24:19

Вибрані уривки з Писання:
Повторення Закону 24:14-22

У книзі Повторення Закону записано останнє послання, яке Мойсей передав ізраїльтянам незадовго до своєї смерті. Мета цього послання полягала в тому, щоб нагадати їм про настанови, які Бог дав їхньому народу в минулому, і закликати їх дотримуватися їх. Одна з цих настанов записана в нашому ключовому вірші. Пояснення цієї вимоги міститься в попередньому вірші. «Пам'ятайте про це, бо ви були рабами в Єгипті, і Господь, Бог ваш, визволив вас звідти. Ось чому я наказую вам це робити». Повторення Закону 24:18

Ізраїльтяни не мали ігнорувати тих, хто був безпорадним і нужденним. Натомість вони мали навмисно дозволяти їм збирати для власного вжитку те, що залишалось на полях. Причиною цієї настанови було те, що вони самі теж були безпорадними та нужденними, коли були рабами в Єгипті. Урок полягає у турботі про інших. Це один із аспектів подоби до Бога, бо сам Бог застосовував цей принцип, адже у Своєму плані Він зважав на бідне та безпорадне людство.

Коли досконалий людина Адам добровільно не послухався Божої вказівки в Едемському саду, покаранням, яке було винесено, стала смерть, яку, у свою чергу, успадкувало кожне наступне покоління людей після нього. (Буття 2:16, 17). Оскільки всі люди народилися в гріху й недосконалі, ніхто не міг «жодним чином викупити свого брата, ані дати Богові викуп за нього». Псалом 49:7; 51:5

Лише безгрішне, досконале людське життя могло задовольнити Божу справедливість — досконале людське життя, Ісус, за непокору досконалого людського життя Адама. (Вихід 21:23; Римлянам 5:12,19). Бог викупив кожного члена людства, пославши у світ Свого єдинородного Сина як досконалу людину, яка потім добровільно віддала своє життя «як викуп за всіх», тим самим задовольнивши Божу справедливість. Івана 3:16, 17; 1 Тимофія 2:5, 6; 1 Петра 3:18

Так само, як Бог визволив народ Ізраїлю з єгипетського рабства, так само Він визволив послідовників Христа з рабства гріха і смерті. (Івана 8:35, 36; 1 Коринтян 15:22). Ми повинні завжди пам'ятати про це; ми повинні виявляти любов і милосердя до тих, хто ще не чув Євангелія або ще не повірив у нього.

Бувають випадки, коли ми зустрічаємо людей, які, хоча й зовсім не релігійні, переживають важкі життєві випробування, такі як хвороба чи смерть близької людини. (Римлянам 8:22). Ми повинні ставитися до них як до «чужинців, сиріт чи вдів» у цій настанові, яку Бог дав Ізраїлю. Такі люди, можливо, не мали нагоди почути чи повірити в

Боже Слово, або їхній розум може бути засліплений щодо нього.

Ми повинні ставитися до них з любов'ю та співчуттям. Якщо можливо, ми також повинні поділитися з ними деякими «насінням» Істини. Таким чином, ми можемо дати їм біблійне підґрунтя для віри у воскресіння для всіх та чудові благословення Царства, які незабаром придуть на всю землю. (1 Коринтян 15:21, 22; Об'явлення 21:1–5). Вони можуть або прийняти цю добру новину зараз, або ми можемо посіяти насіння істини та надії, яке проросте в їхніх серцях у Царстві Христа.